

Aptiekas Spoks

Selīna G.

Par tādu lepnu hoteli
"Nīcava" netālu no Liepājas
būsit tak dzirdējuši.

Braucot no Liepājas uz
Leišiem vai otrādi, tur mēdz
iegriezties, miesīgi un garīgi
uzpildīties tādi naudīgi viesi,
tā saucamie "biezie",
kuriem arī maciņi nav plāni.

Taču pirms šīm spožajām dienām ilgus gadus te bija aptieka, kur pagasta ļaudis sasirgšanas reizēs pirka drapes, pulverus, smēres un mikstūras.

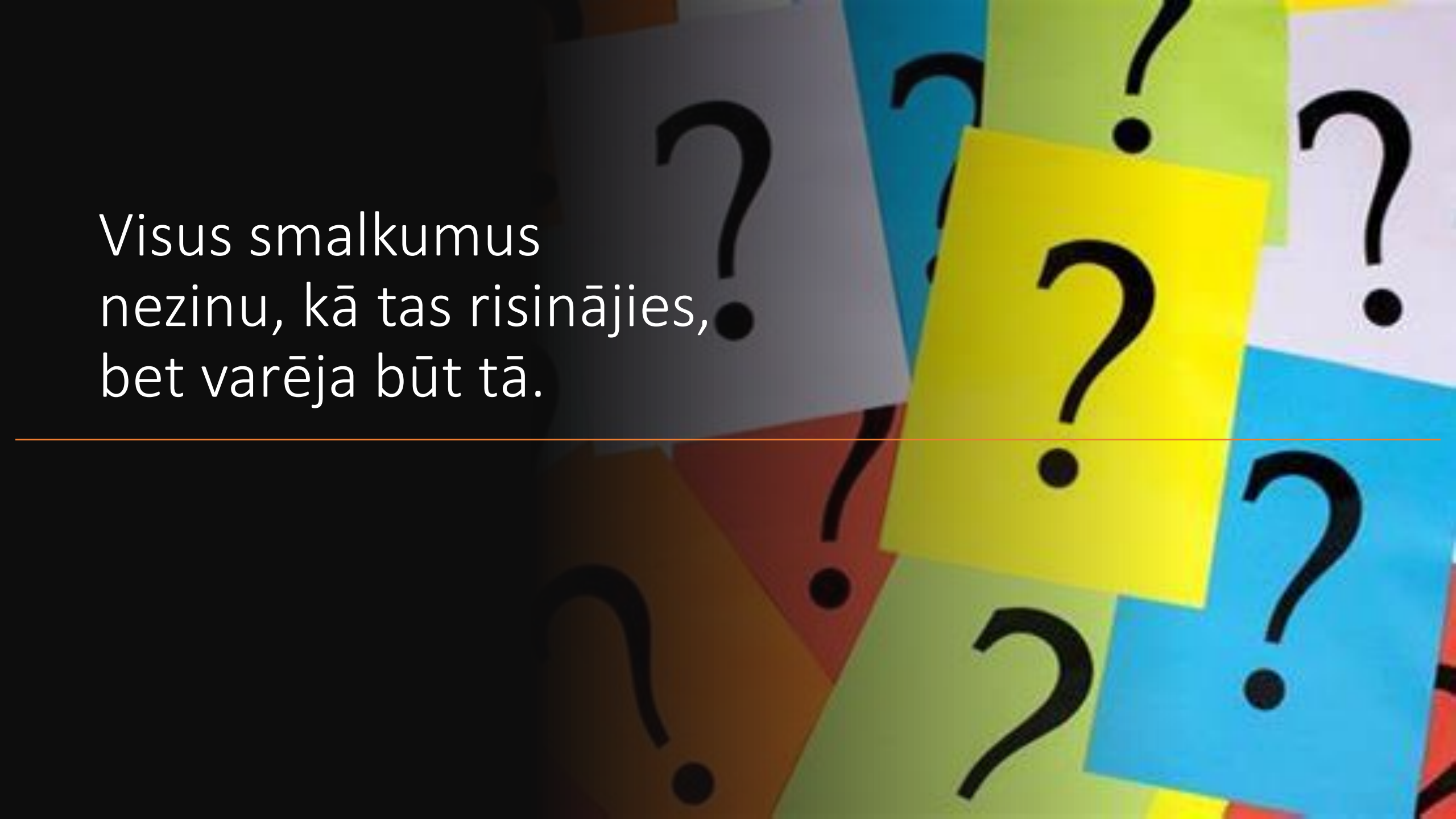

Runāja arī, ka
aptiekai esot
savs spoks vēl
no pirmajiem
tās
pastāvēšanas
gadiem.

It kā viens no pirmajiem aptieķniekiem
atraidītas mīlestības dēļ pakāries, un
pašnāvnieks, kapā mieru nerazdams, tad
nu laiku pa laikam nākot savus
pāridarītājus meklēt.

Visus smalkumus
nezinu, kā tas risinājies,
bet varēja būt tā.

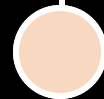
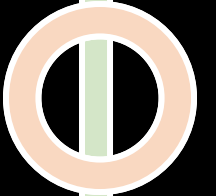

Pavecais provizors
bija ieskatījies paša
kalponē,
mendžīgā skuķē.
Sākumā uz
saimnieka
lakstošanos šī it
vēlīgi smaidījusi,
bet tad uzreiz
palikusi auksta kā
lāsteka un dzēlīga
kā nātre.

Zaļumballēs šo bija sācis dancināt
smuks un bagāts saimniekdēls, kurš
aplinkus jau sācis runāt, ka
vajadzēšot sētai meklēt saimnieci.

Aptieknieks iesviliēs negantā greizsirdībā,
sācis kalponīti visādi uzmanīt un izsekot.
Reiz pusnaktī līdis uz bēniņistabu lūkot, vai
meitens mājās.

Un ko redz: pie
durvīm divu
kurpju pāri -
Vīriešu un
sieviešu.

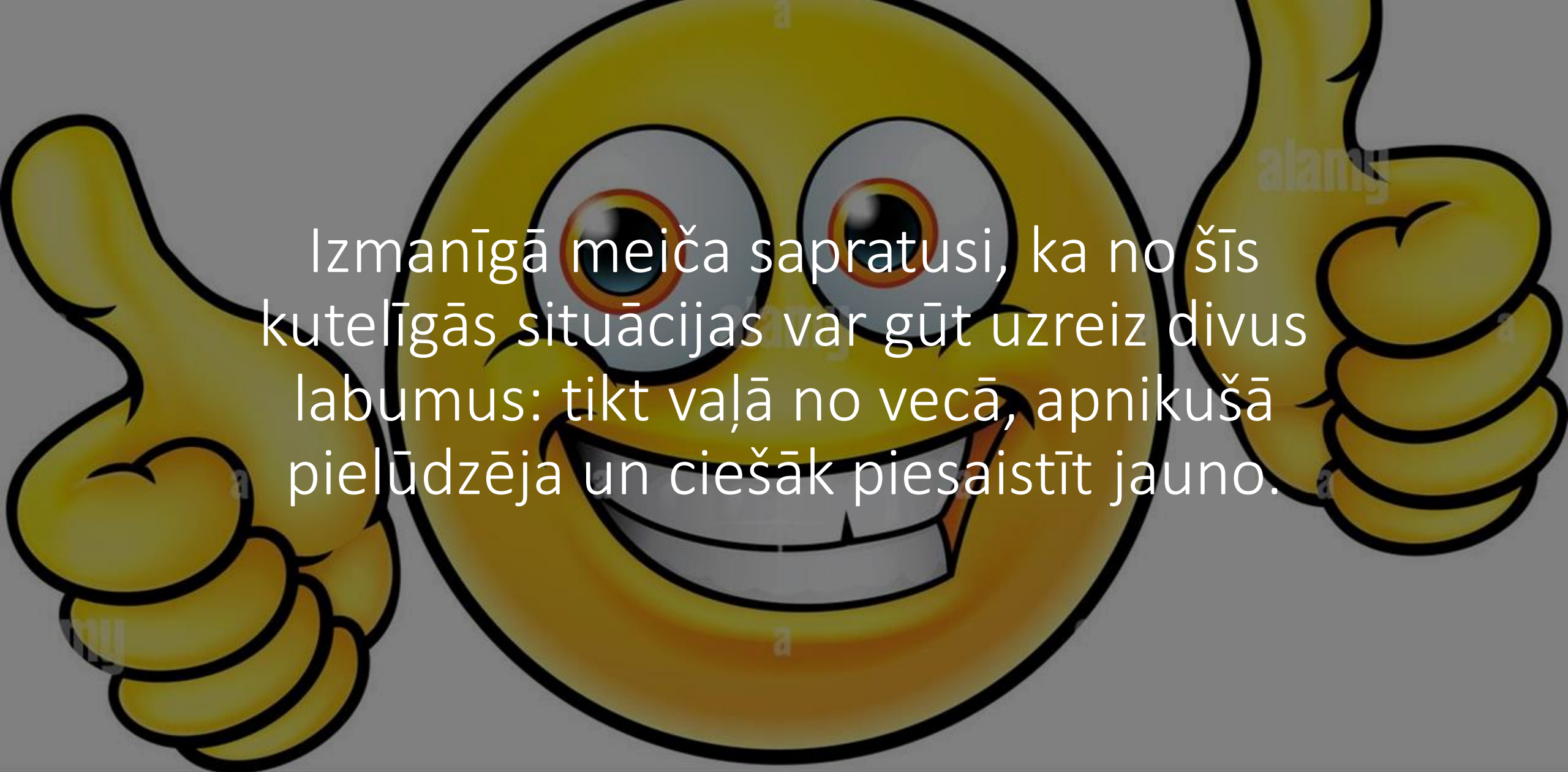

Gāzies istabā iekšā. Izskatījies, ka
gultā, segu galvām pāri
pārvilkuši, divi guļ. Greizsirdis
ņēmies zvetēt ar spieķi, bet tur
tikai spilveni salikti.

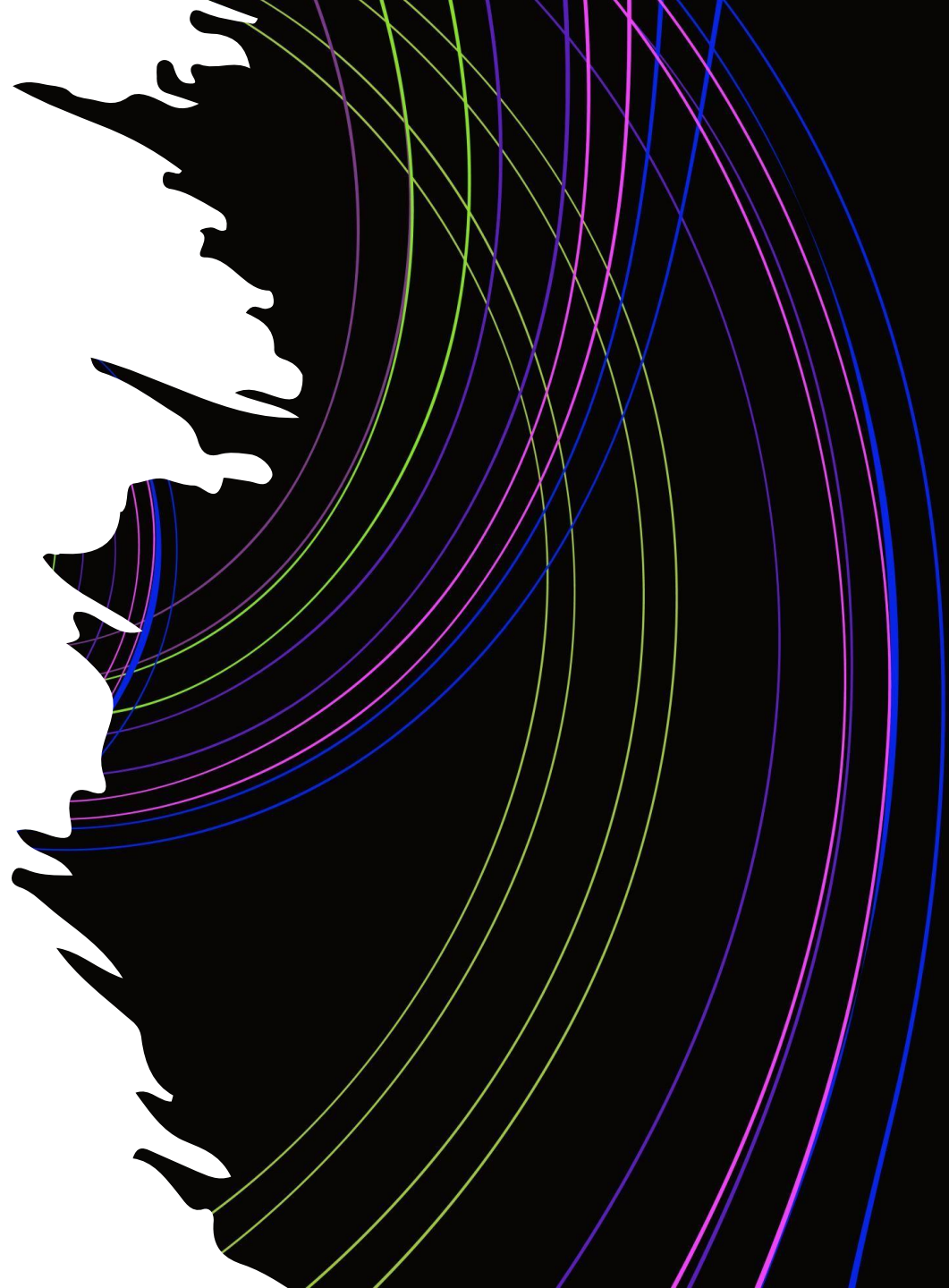
Pa to laiku
atgriezusies
kalpone ar
savu
pielūdzēju;
abi basām
kājām
izlavījušies
pastaigā pa
parku.

Izmanīgā meiča sapratusi, ka no šīs
kutelīgās situācijas var gūt uzreiz divus
labumus: tikt vaļā no vecā, apnikušā
pielūdzēja un ciešāk piesaistīt jauno.

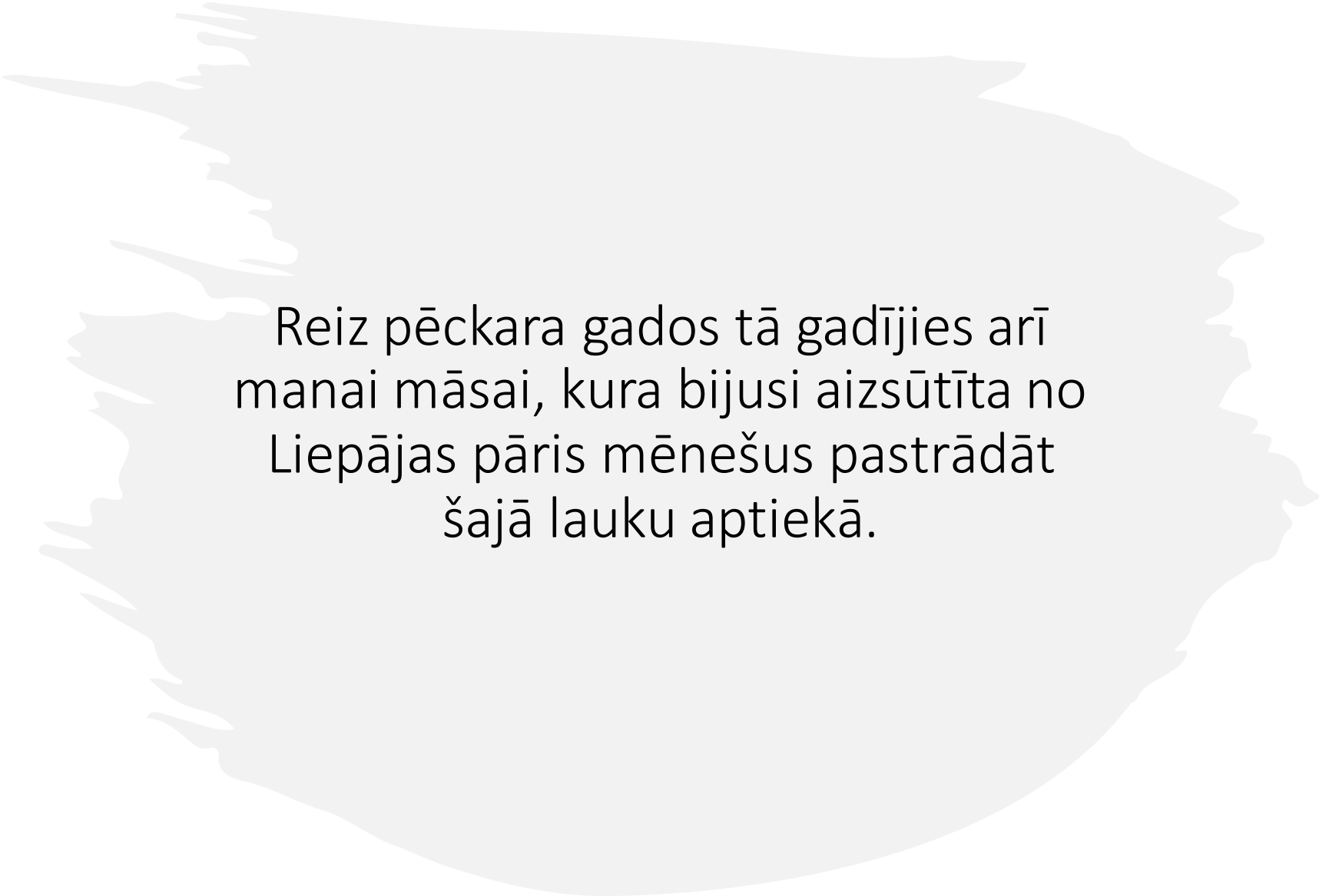
Sākusi vaimanāt, ka
viņu, godīgu meiteni,
tā apkauno, ja viņai
pašai jau brūtgāns,
gatavs ņēmējs,
solījusi sūdzēt
kundzei...

No sirdēstiem un bailēm
tad arī aptieķnieks ņēmis
un pakāries. Kopš tā laika
pusnaktī viņš mēdzot
ierasties bēniņistabā un
gulētājiem raut nost segas,
sāncensi meklējot.

Reiz pēckara gados tā gadījies arī
manai mānai, kura bijusi aizsūtīta no
Liepājas pāris mēnešus pastrādāt
šajā lauku aptiekā.

Vai tā kādriez gadās
arī lepnā hoteļa
"biezajiem" viesiem,
nemāku teikt.

Paldies par
uzmanību!

Thank you!